Kőszeg. 1909. augusztus hó 1-én.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár:
Egész évre 8 korona, félévre 4 korona negyedévre 2 korona, egyes szám ára 20 filiér.
Nyilttér sora 40 filiér.
Hirdetés nagyság szerint.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez intézendők.
Előfizetési pénzek és reklamációk Rónai Frigyes kiadó elmére küldendők.

XXIX. évfolyam. | Felelős szerkesztő: JAMBRITS LAJOS. | 31. szám.

Pártoljuk a hazai ipart!

Végre elértük azt a komoly álláspontot, amikor már nem frázisnak tekintik a hazai ipar pártolását, de jogos szükségképen való jelszónak, amelyet nemcsak hangoztatni hazafias cselekedet, de egyben követni is kell.

Ez a siker kétségkivül az Országos Iparegyesület érdeme, mely már hosszu idő óta lankadatlan buzgalommal fárad a hazai ipar megteremtésén és annak pártolásán. Az évek előtt kezdeményezett iparpártolási akció széles arányokban terjedt el az egész országban és ma már a legnagyobb sikerekről számolhat be áldásos működése.

Nemes akciójába belevonta a vidéki városokat és nagyobb községeket is, ahol állandó iparpártolási bizottság szervezésével oda törekedett, hogy a bizottság a társadalmat iparpártolási kötelességeire figyelmeztesse. Meggyőző érvekkel bizonyitotta a magyar iparpártolás szükségességét, melynek pártolása meg áldozatok árán is kötelessége a közönségnek, mert a külföldről ideszállitott áruk legnagyobb része ellenségeinktől származik, akiket támogatni egyenlő a hazaárulással.

Egyedül a társadalom, a magyar közönség hazafiasságán mulik tehát, hogy ellenünk törő ellenségeinken diadalmaskodjunk. Minden magyarnak kötelessége felemelni tiltakozó szavát, amikor külföldi árut adnak elébe és megkövetelni a kereskedőktől, hogy minden jóminőségü és versenyképes cikket raktáron tartson.

Az állami és megyei hivatalok, ugyszintén a nagyobb intézetek már régen jó példával járnak elöl, ennek is tulajdonitható, hogy ma már a honi ipar számottevő és egyre fejlődik.

De a nagyközönség sajnos még mindig nem követi a jó példát. Különösen a nőket illeti a jogos vád, hogy hiuságukért feláldozzák a magyar ipart. Mert a női hiuság, vagy talán inkább tudatlanság még mindig nem tartja szalónképesnek a Magyarországon készült magyar anyagokból szövött ruhát. A nők legnagyobb részének csak az a jó, ami külföldöu készült s amivel eldicsekedhetnek.

A küllöldi kereskedők jól ki is használják a magyar nők együgyüségét és méregdrága áron szállitják a silány toilettcikkeket, aminek nyersanyagát legtöbbször Magyarországból rendelik.

Ilyen és ehhez hasonló hazafiatlanságot és rosszhiszemüséget tapasztalunk más téren. Milliókat dobálnak ki még ma is olyan cikkekért, amit nálunk is elő tudnak állitani, sőt szebben és olcsóbban.

De a magyarnak vérében van a külföldi iparpártolás és nem akarja észrevenni, hogy önmagának árt ezzel a legjobban.

Ebből is látható, hogy milyen nagy szükség van nálunk az iparpártolási bizottságokra, akiknek feladata a nép felvilágositása és a hazai gyártmányok megkedveltetése. A bizottság programmjának minden sora egy-egy intelem a polgársághoz és akik ezt a programmot megalkották és buzgólkodnak annak megvalósitásán, azok nagyobb hazafiak és több szolgálatot tesznek az országnak mint a legnevesebb politikusok.

Közgazdaságunk ipari ága jövőjének kérdését csakis a hazai ipar pártolásával lehet megoldani s ha nem is könnyü szerrel, de idővel abba a helyzetbe jutunk, hogy a hazai iparszükségletet hazai iparunk szolgáltatja.

Egy kis hazafiság a vezető férfiakban, egy kis áldozat és főképpen jóindulat a közönségben, különösen a nőkben a magyar ipar iránt eredményezni fogja azt a sokat hangoztatott valamit, hogy Magyarország nem szorul iparcikkekben a külföldre, hanem saját termeléséből fogja fedezni szükségleteit.

Az ifju munkások.

A ma élő iparo-tanoncoknak fogalmuk sincs arról, hogy milyen keserves megpróbáltatásokon mentek keresztül a régi idők tanoncai. Talán el se hiszik, hogy mestereik inasévei a szenvedések iskolájában teltek el, akik még ma is, öreg korukban, sóhajtva emlékeznek vissza a keservesen kitöltött inasesztendőkre.

Mert a mai mesterek legnagyobb része szidás, verés és koplalás közben sajátitotta el mesterségét. Igy tanult nálunk mindenki nagy küzdelmek között, de jól és becsületesen. A száraz kenyér és durva bánásmód megtanitotta az inasokat, hogyan lehet majd megszerezni a puha kenyeret és a jó megélhetést.

Nem voltak még akkor szociálisták, akik tiltakozhattak volna a szigoru, de amellett hasznos bánásmód miatt, de különben se lehetett megváltoztatni a közmeggyőződést, mely azt tartotta, hogy csak a szenvedés tanitja meg az embert jóra és csak a szigoru bánásmód által nevelhetők becsületes, jó iparosok.

Ennek a keserves megpróbáltatásnak köszönhette a magyar iparos, hogy kiváló tényezője lehetett az országnak, miáltal megteremtette a magyar ipart. Társadalmunk egyik osztálya sem tudta tulszárnyalni az iparosokat szorgalomban és igyekezetben. Nem is volt boldogulásuknak semmi akadálya. Minden iparosmester és legény a maga szerszámjával panasz nélkül kereste kenyerét. Csak a tanoncoknak jutott ki a küzdelemből. A keserves tanoncéveken mindenkinek át kellett esni, de aztán volt is annak hasznos eredménye.

A régi idők tanoncaiból csupa becsületes, szorgalmas legény és igaros lett, aki az életet alaposan megismerve, csak a becsületes munkának élt.

Tárca.

A hadapród szarvasai.

Irta: Gyulai Károly.

Bódi bácsi, az uradalmi főerdész, rengeteg tapasztalattal megáldott vadászember volt. Egymaga három nemzedéket nevelt Nimróddá. Első főnökét, a rég elhalt kegyelmes urat, ennek fiát, a főispánt s ez idő szerint a huszárhadapród unokát, a grófi család szemefényét. Bódi bácsi gyülölte a modern vadászembert s a fegyvertechnika figyelemreméltó vivmányai kivételével, bármi ujitásokkal megbarátkozni nem kivánt. Ódi, bár mindenképen tiszteletreméltó tapasztalatainál jobbat, célszerübbet elismerni nem akart. Mindamellett a tősgyökeres öreg vadászban mindenki méltányolta a ritka szakértelmet és buzgalmat, amellyel ugyszólván egész életét a vadászatnak szentelte.

Szerfölött felháborodott az olyan vadászvendégen, aki után csatlósféle cipetle a fegyvert. Az öreg kegyelmes urtól kezdve három nemzedéket szolgált végig, ámde az nem fordult elő, hogy a zászlósuri és udvari főméltóságokat viselő grófi gazdák valyamelyike lőfegyverét más kezébe nyomta volna.

— A vadászfegyvernek nem az a célja, hogy azt dadára bizzák, vagy sétáltassák, — szokta mondani Bódi bácsi.

A rengeteg uradalom alkalmazottai közt akadt princsesszesz, sőt monoklis akadémista, Óvárról, Selmecről vagy a külföld főiskoláiról egyaránt. Bódi bácsi szemében mindezek szálkát képeztek.

Legfiatalabb grófi ura, a lovashadapródiskola harmadéves növendéke, az őszi szünidőre hazajött, hogy Bódi bácsitól szarvascserkészetet tanuljon. A fogoly- és nyulvadászat rejtelmeibe már régesrég be volt avatva.

Bódi bácsi atyailag szerette a fiatal grófi védencét s csupán azt nem tudta neki megbocsátani, hogy a vadászatokon, akárminő lesről lett légyen szó, soha sem tudott csöndben maradni, folyton izgett-mozgott, sőt a megállapitott helyről el-elfutkosott, mintha a vadat maga akarta volna nyomozni vagy felhajtani, ha egy negyedóránál tovább kellett lesben állania, elvesztette türelmét s Bódi bácsi keserüségére, elkalandozott olyan helyekre, ahol egyáltalán nem volt szükség jelenlétére.

A szarvas- és őzcserkészet ilyen körülmények közt kevés eredményt igértek. A fiatal gróf még az őzlesen is szakadatlanul nyugtalankodott, fütyörészett, nótákat dudolt s egyetlen őzet se lőtt . . .

Bódi bácsi alig tudta bosszuságát palástolni. A grófi hadapródot viselkedéséért le nem szidhatta, igy hát némi méreglevezetőül, az alantas vadászszemélyzetet irgalmatlanul lehordta. Pedig ezek mitsem tehettek arról, hogy a fiatal gróf ahelyett, hogy a csalsippal magához hivogatná az őzeket, inkább operett-áriákat vagy Fráter Loránt-féle népdalokat próbálgatott a sipon.

A leteremtettézett vadászok egyike elég vakmerő volt rászólni a fiatal gróf urra, hogy ne muzsikáljon mert elriasztja a vadat; mind hasztalan; a méltóságos fiatal gróf csak annál inkább fujta a nótákat!...

— Terringettét! — kiált fel Bódi bácsi. Egész esztendőn át szivrepesve várom a szarvasbőgést s mikor végre felhangzik a kedvelt dallam, csak csalódást aratunk!

Amitől ilyen körülmények közt nem alaptalanul tartott, az be is következett. A fiatal gróf egyetlen egy szarvast se lőtt; bárha egy csodásan szép tizenkettes bikának agancsát horzsolta. (A szarvasbikát másnap Bódi bácsi kapta fegyver elé.) A hadapród a netán előtte felbukkanó agancsok fejdiszét rendszerint előbb hosszadalmasan szemlélgette; ezzel aztán többnyire el is késett a lövéssel.

A vadászat önfeláldozó hivére, mint Bódi bácsi, lehangolóan hatott az, ha szarvasbőgéskor, grófi urai mit sem lőttek. Pedig a rengeteg uradalom európaszerte hires volt szarvasairól. A vadászatok eredményét a lapok is közzéteszik s igy ugyancsak kellemetlen, ha egy-egy uradalom lőstatisztikájában szarvas nem szerepel.

— Sebaj, Bódi bácsi — szokta mondani a hadapród; tudom, én vagyok a hibás. De nem tehetek róla: valahányszor szarvas kerül elém, tizet látok belőlük s igy nem tudom, melyikre lőjjek.

Elmultak a szünnapok. Élénk érdeklődéssel várták a hadapródot társai s természetesen főleg a vadászatok eredménye után tudakoztak.

— Azok a szamár felhajtók mindent elrontottak! — mondja kezével lenézőleg legyintve.

A hadsereg jövendőbeli tábornokai, sajnálkozva osztoztak a fiatal gróf keserveiben s a balsikereket önként érthetően a személyzetre tolták.

Bódi bácsi a hadapród-iskolák rejtelmei felől vajmi keveset tudott, másként talán még nyugdijaztatását kérte volna.

* * *

Verőfényes szeptemberrel köszöntött be a következő ősz vadászidénye. A mult esztendőben a szokásos vadászvendégsereg elmaradt, ám az idén, Bódi bácsi vajmi csekély elragadtatására, több előkelő idegen vadász érkezett, köztük a grófi hadapród egyik századosa; egyuttal a császári és királyi kamarás és báró egy személyben.

Az uradalmi vadász-személyzet csupán annyit

De a szociáldemokrácia bejövetele lerombolta mindazt a sok jót és nemeset, amit a régi idők mesterei a törekvő tanoncok nevelésére fordítottak. Az elégedettekből elégedetleneket nevelt azok a világmegváltást hirdető izgatók, akik csatára sorakoztatták a legényeket és a mindenre fogékony inasokat.

Tüntetésekre, utcai orditozásokra csábitották a mesterinasokat, akiknél alkalmasabb mediumokat keresve se találhattak volna a szociálista vezetők. Emellett kiirtottak szivükből minden vallásos érzést, minden hazaszeretetet, hogy annál könnyebben használhassák fel a szerencsétleneket galád célokra. Ez a kártékony nevelés meg is látszik a mai iparossegédek legnagyobb részén, mert ma már e rombolás olyan nagy arányokat öltött, hogy keresve is alig találunk értelmes, ügyes, szakmájukat szerető iparossegédeket.

De a kisipar pusztulását is nagyban élőmozditotta a szociáldemokrácia átkos terjedése. A szakszervezetek gondoskodtak arról, hogy a tanoncok a szociálista segédek után haladjanak, akik lelkiismeretlenül végezve munkájukat, a tanoncokkal is megismertették az amerikázás nemtelen müvészetét.

A kormány, igaz, hogy belátta azt a nemzeti veszedelmet, mely a szociáldemokraták elvein fölnevelt munkástanoncok által az egész magyar kisipart fenyegeti, de későn. Az ifju munkások már eldobták a szerszámot, mely becsületes kenyeret adott az iparosnak és nagy időbe fog telni, amig megtalálják a kivezető utat, mely a boldoguláshoz vezet.

Azzal, hogy a kormány az ifju munkásokat kiszabaditotta a szociáldemokrácia kezéből, kétségkivül sokat tett, de most jön a tulajdonképpeni kötelesség: otthont adni, keresztény szellemü, egészséges nevelést a munkás ifjuságnak, ha a kisipar jövőjét nagygyá akarjuk tenni.

A szociáldemokrácia annyira durvává tette az iparostanoncok lelkét, hogy most már csak a leggondosabb ápolás és szerető gondoskodás mentheti meg az ifju munkásokat és ezzel a magyar kisipart is a teljes elzülléstől.

Pados Gábor emlékezetére.

Eljátszottad játékidat itt a földön, Kedves Barátom! Nyomodba mások lépnek, mások teszik majd azt, amiben te elfáradtál s pihenni tértél oda, a hol nincsen ragkülönbség, a hol béke és nyugalom uralkodik.

Lelked egyesült az örökkévalósággal, mely az élő embert gondolkozásra, eszmékre fakassza az örök alvónak emlékezetére.

Szerető karok vettek körül, őrködtek feletted, hogy nyugalmadat egy elejtett szó ne izgassa, — ne hasson meg; pedig gondolkozó lelked sóvárgott szellemi táplálék után, mert hiszen az ember gondolkozása, lelke működése a testi szervezetre is jótékonyan hat s ád erőt a szenvedés kitartására.

Az ember élete csak addig tart, mig egy erős szélroham le nem töri azt, hogy nyomot hagyjon maga után az utódoknak.

E lét és nem lét hosszu láncolatát nevezzük életnek; pedig mi az egy felnőtt férfiu földi pályafutásában, küzdve 30—40 évig a mindennapi kenyér megszerzésében? — S mégis szép ez az élet a teremtés összes csodáival együtt. Bármerre nézzünk, az erdőkoszoruzta hegyekre, a virágos mezőkre, a tenger titokzatos mélységébe, mindenütt s mindenfelé élet virul a teremtés csodás hatásától.

Talán ébredés a halál. Megtesszük a hosszu vándorutat itt a földön egy rövid idő alatt s szemünk hunytával ébredünk egy jobb világban.

Az ember élete vigjátékkal kezdődik. Felnövünk a biztató reménynek éltető sugarában, mert hiszen életünk nem egyébb, mint a reménnyel teljes napoknak hosszu láncolata. De van-e reménynek gyümölcse? — S mégis ha ez nem táplálná folyton az ember életét, nem adna erőt az Istenbe vetett bizalom, sokszor kétségbe kellene esnünk az észrevétlenül ért szerencsétlenség közepette.

Ha bánt a kétség, bizonytalanság érzete, — vigasztalást a hitben találunk.

Az ifjuság azt gondolja, övé az egész világ s bármit cselekszik, azt az okosság folyományának tartja; pedig majd csak akkor lesznek higgadtabb gondolkozásuak, bölcsebbek a korral, ha majd az egész világ nagyszerü berendezését megfigyelésük alapján veszik észre, hogy nemcsak azért élnek, hogy élvezzenek, hanem hogy küzdjenek a létért s az önzetlenség érzetével töltsék be hüen kötelességüket választott hivatásukban. Ilyen volt szeretett Gábor barátunk is. Kötelessége teljesitésében döntötte kérlelhetlen betegsége az ágyba. Önzetlen szeretettel csüngött családja minden tagján, szerette tanitó társait s mint a társadalom tagja kivette a maga részét a neki jutott munkából.

Született Felpéceu Győrmegyében 1848-ban, hol atyja tanitó volt. Felpécről a győrmegyei Rába-szentmihályra költöztek, hol gyermekévei egyrészét töltötte. Iskoláit Győrött végezte, ott szerzett tanitói oklevelet is. Mint tanitó Mórra került, onnan pedig Kőszegre, második otthonába, hol a magyarositás szent ügyének lelkes harcosává lett.

Es most csendeseu nyugszik hamvadó pora az anyaföldben.

Ami nekünk fáj, azt ő már nem érzi. A végtelen mély álom, — mely szemét lehunyta, örök alvásba ringatta, nem tudja: de tudjuk mi, — s ha majd mi sem tudjuk, tudják megint mások.

Mernyei Mihály.

Városi ügyek.

2146/909. **Hirdetmény**

Felkérem mindazokat, kiknek birtokában a törökidőkből való keleti kéziratok, kodexek vannak, hogy azokról, mivel a tudomány érdekében nagyon fontos volna ily kéziratok, kodexek tartalmáról tudomást szerezni, a város polgármesteri hivatalában jelentést tenni sziveskedjenek, hol a további felvilágositást is megadják.

Kőszeg 1909. julius hó 6-án.

August János,
polgármester h.

2175/909. **Hirdetmény.**

A siketnémák heves vármegyei intézetének segélyezésére adományokat elfogad a polgármesteri hivatal.

Kőszeg, 1909. julius hó 17.

Polgármester h. szabadságon:
Jambrits Lajos
városi főjegyző h.

Hirdetmény.

Felkérem az adófizető közönséget, hogy az év III. negyedére szóló adótartozásaik kiegyenlitését, negyed utolsó napjaiban történő torlódások elkerülése végett már most kezdjék meg. — Fizetni a délelőtti órákban 9—12-ig lehet.

Kőszeg, 1909. évi julius hó 27-én.

A polgármester h. szabadságon:
Jambrits Lajos,
főjegyző h.

Hirek.

— **Kitüntetés.** A király *Waldmayer* Károlynak, az Osztrák Magyar Bank titkárának sikeres és buzgó szolgálataiért a III. osztályu vaskorona-rendet adományozta. Waldmayer Károlyt, ki földink és Kőszegen házbirtokos is, s ki csak a közelmultban lett kitüntetve a Ferenc József-rend lovag keresztjével, a kőszegi általános takarékpénztár, hol fiatal éveiben tisztviselő volt, ujabb kitüntetése alkalmából melegen üdvözölte.

— **Őrnagyi kinevezés.** A király *Szendy* Lajos m. kir. honvédszázadost, a kőszegi népfelkelő járás parancsnokát nyugalomba vonulása alkalmából, kitünő szolgálatainak elismeréseül czimzetes őrnagygyá nevezte ki.

— **Kőszegre áthelyezett őrnagy.** *Kunst* Ottokár őrnagy a budapesti gyalogsági hadapród iskolától szeptember hó elsejével a kőszegi alreáliskolához helyeztetett át.

— **Változások a katonai alreáliskola tisztikarában.** A kőszegi katonai alreáliskolához helyeztetett *Kapus* Ferenc főhadnagy a 72-ik gyalogezredtől. Kőszegről elhelyeztettek *László* százados a 83-ik, *Kabina* Vilmos a 44-ik, *Bayer* Richárd a 62-ik gyalogezredhez és végül *Jerome* Ferenc hadnagy a temesvári hadapród-iskolához.

— **Személyi hir.** *Endrődy* Sandor a kuruc költő, ki hosszabb időn át városunkban nyaralt, pénteken elutazott Kőszegről. Ugy halljuk, hogy hirneves költőnk annyira megkedvelte városunkat és vidékét, hogy itt szándékozik letelepedni.

— **A polgármester lemondásához.** Vármegyénk alispánja *August* János h. polgármester lemondását leküldte a város képviselőtestületéhez nyilatkozattétel végett. Az alispáni leirat a város képviselőtestületének határozatától teszi függővé a további intézkedéseket. A lemondás ügyében az augusztus 5-iki közgyülés fog határozni.

— **Bencésünnep.** A kőszegi bencések védőszentjének Szent Jakabnak napja alkalmából bucsú volt Kőszegen. A reggeli szentmisén *Kincs* István apátplébános celebrált fényes papi segédlettel, Engelics Károly kőhalmi plébános pedig prédikációt tartott. Délben a bencésrend fényes ebédet adott, amelyre Kőszeg város társadalmának vezető egyéniségei voltak hivatalosak.

— **A kéménysepro mesteri állásra** öt pályázat érkezett be. A tanács a jövő héten fogja megtartani a választást, melyből előreláthatólag *Hammer* János jelenlegi üzletvezető kerül ki győztesként.

— **Ösztöndij adományozás.** A városi tanács a kezelése alatt levő 140 koronás Mecséry-féle ösztöndijat, az alapitó egyik rokonának, ifj. *Szmida* Lajos gimnaziumi tanulónak adományozta.

— **A kőszegi** Kelcz Adelfty féle róm. kath. árvaházban az 1909—10. tanévre is már 5. 6. 7. 8. osztályu fizető növendékek is vétetnek fel 500 korona tartásdij mellett. Az érdekeltek forduljanak prospektusért Kőszegre, Vöröss Zsigmond árvaházi prefectushoz.

— **Városi közgyülés.** Kőszeg város képviselőtestülete augusztus 5-én rendes közgyülést tart.

— **Szineszet.** Megirtuk annak idején, hogy az ősszel *Kiss* Arpád szinigazgató jön el társulatával Kőszegre. Az igazgató már be is adta sziniengedély iránti kérvényét, melyben jelzi, hogy november 5-én szándékozik Kőszegen az előadásokat megkezdeni. Társulata 30 tagból áll.

— **A turista mulatság** A kőszegi turista egyesület ma tartja a Mulatóban nyári táncmulatságát, mi tekintve a nagy érdeklődést fényesnek igérkezik. A *tekeverseny* már délelőtt 10 órakor fog kezdődni. A tekeversenyben hölgyek is részt vehetnek, kik részére külön dijak lesznek kitüzve.

— **Kiosztják a két milliót.** A vidéki városok nagyon uehezen várják, hogy a törvényhozás által, a városok részére megszavazott két milliós segélyt szétosszák és kiutalványozzák. Ennek érdekében már tudvalevőleg mozgalmat is inditottak röviddel ezelőtt. Mint most értesülünk, Wekerle miniszterelnök közölte a vidéki városok országos szövetségének vezetőségével, hogy azon fog igyekezni, miszerint a belügyminiszterrel egyetértőleg a két millió korona szétosztása és kiutalványozása legkésőbb a jövő hó folyamán megtörténjék.

— **A törvényhatósági mértékhitelesitők.** Miután a törvényhatóságok, városok és községek egy nagy részének a fölállitott hordóhitelesitő hivatalaik, hordójelző hivatallá leendő átalakitása iránt hozott határozatai ez idő szerint még végrehajtva nincsenek, sőt a törvény értelmében megkivántató kormányhatósági jóváhagyásnak hiányában jelenleg még jogerőssé sem váltak a ily viszonyok közt a törvényhatóságok, városok, községek a hordójelzést a törvény alapján átalakitott hordójelző hivatalokkal végeztetni semmi esetre sem volnának képesek; a kereskedelmi miniszter elrendelte, hogy a meglévő hordóhitelesitők ez évi december hó végéig hagyassanak meg helyeiken. E szerint ez évben minden a régiben marad.

— **Sok a hamis tej a kőszegi piacon.** Julius hó elején városunkban járt a magyaróvári vegykisérleti állomás kiküldöttje és piacvizsgálatot tartott. A vegyvizsgáló tiz tejtermék mintát vitt magával, megvizsgálás végett. A vizsgalat eredményéről most értesiti a

---

tudott a kétlelkü tisztiszolga révén kipuhatolni, hogy a méltóságos százados ur kegyetlen rossz szivarokat szív.

A fiatal gróf, tiszteletreméltó századosával együtt Bódi bácsi védszárnyai alá került.

— Pompás belga fegyvere van, kapitány ur, — jegyezte meg szerényen Bódi bácsi. Bizony, bizony, soha sincs a fegyverben a hiba, mindig a vadász szokta azt elkövetni, — mondja célzatosan.

A százados urat hirneves Nimródnak tartották. Szudántól Norvégiáig tényleg bekalandozta ő már a világ összes nevesebb vadászterületeit, anélkül, hogy pénzen vásárolt vadásztréfáknál egyebet magával hozott volna.

Az erről halvány sejtelemmel sem biró fiatal hadapród csodálattal eltelten mutatta be a nevezetes vadász hirében álló századost Bódi Bácsinak. Bódi bácsi korántsem táplált kételyeket, bár tisztában volt azzal, hogy aki Afrikában megfordul, még nem lő mindjárt oroszlánt, sem jegesmedvét az, aki az éjszaki tájakat járja.

A Numidiát bekalandozott százados ur tényleg nem váltotta be a hozzáfüzött várakozásokat. Habár vendég szép számban volt jelen a vadászatokon s a pagonyokban szerteszét szólott a szarvasbógés, két szomszédbirtokos és Bódi bácsi voltak az egyedüliek, akik este a vadászlakomán eredményre hivatkozhattak.

Bódi bácsi a százados vadászmivoltával most már tisztában volt. Először is furcsának találta, hogy a tisztiszolgát mindig magával hordja a pagonyba s ott szemközt egy fa alá állitgatja, majd pedig leshelyéről ide-oda küldözgeti, hogy a szarvasok után uézzen.

A százados a teljes eredménytelenség fölött a vacsoránál keserüen kifakad. — Bódi bácsi olyan helyekre vezeti a vendéget, ahol szól ugyan a bógés, de vadat még a legmodernebb vadász-látcsővel sem lehet fölfedezni! — mondotta. Nem is adott helyes utasitásokat, mert képtelenség, hogy ilyen vadbő uradalomban még a tulajdonos se lőjjön szarvast.

Arról persze senki sem tehetett, hogy a szarvasok nem jöttek tisztelegni a vendégek elé.

Másnap azért megint csak Bódi bácsira szorultak.

Szokatlanul meleg szeptemberi nap volt. Ilyenkor a szarvas árnyasabb helyekre huzódik s a közeli tengeriben állandóan garázdálkodik.

A százados, aki Bódi bácsi s a hadapród szomszédságában pompás lesálláshoz jutott, ezuttal is folyton fecsegett.

— A mai agancsokhoz nagyszerü szarvasszobrot fogok készittetni — magyarázta élénk taglejtésekkel. A szobron a szarvasbógést jellemzően föltünutető kiöblösödő szarvasnyak élethiven fogja a bógés jelenetét visszaadni. Csupán azt nem tudom, hogy a szobrot márványból avagy aranyozott bronzból készittessem-e?

A szoborminta-kérdés eldöntése közben a százados Bódi bácsinak utasitásokat adogatott, hogy igy meg amugy kell célozgatni!...

Bódi bácsi mindezeket végighallgatta; iszonyatos türelemmel. De mint mindennek, e türelemnek is vége szakadt.

— Hanem most már aztán csönd legyen! — fakadt ki végre belőle a keserüség a százados egy ujabb szóáradata nyomán, — mert a szarvast nem sóval szokták fogni! Olyan annak a hallása, hogy még a lélegzést is meghallja.

A százados ur bosszusan huzott egyet a konyakos üvegből s Bódi bácsira többet ügyet se vetett. Ehelyett két szomszéd fa között ide-oda sétálgatott egy ideig, mig végül hallgatogon maga is várakozott.

A vadászszerencse, Bódi bácsi alapos utasitásainak egy tizeságu szarvas alakjában be is köszöntött.

Egyszerre két puskarobbanás hallatszott. A százados golyója ugyan nem tett kárt a szarvasbikában, de a hadapród a kellő pillanatban leteritette azt.

Mindamellett a kapitány tüstént letérdelt a tüzben összerogyott agancsos előtt és diadalittasan kiáltotta:

— Most már nem sajnálok semmi költséget! Az agancsokat bearanyoztatom s a legfehérebb karrarai márványból remekmüvü szobrot fogok hozzájuk készittetni. Hona, ki tudja, ki ma a legkiválóbb szobrászmüvészünk?

hatóságot a kiküldött, mely szerint csupán *Weöres* István tejgazdasága és *Randveg* Antal kőszegfalvi lakós által árusitott tej volt kifogástalan, a többi mind kifogásolható és hamisitott tej volt. A hamis tejárusitók ellen megindul az eljárás s reméljük, hogy méltó büntetésben lesz részük.

— **Terepfelvételen.** A pozsonyi hadapródiskola növendékei *Wasiljevics* Dezső százados parancsnoksága alatt városunk környékén terepfelvételi gyakorlatokat tartanak. A növendékek a katonai alreáliskolában vannak elszállásolva.

— **Egy automobil** folyó évi augusztus hó 29-én a Mulatóban kisorsoltatik. A tiszta jövedelem 2 %-a a róttalvai templom renoválására lesz fordítva. Egy sorsjegynek az ára 2 korona. Kapható Róth Jenő könyvkereskedésében, Wentzl Mihály nagytőzsdéjében és Hutter Béla mechanikusnál. Az automobil megtekinthető Kőszegen Király-ut 747. szám alatt.

— **A kadét is ur.** A közös hadügyminiszter elrendelte, hogy a zászlósok illetőleg tiszthelyettesek fölebbvalóik és előljáróik részéről, épp ugy, mint a tisztek és katonai hivatalnokok „ur" megszólitással illetendők. Kérelmeiket jelentéseiket épp oly módon terjeszthetik elő, mint az alantas tisztek és büntetőjogi szempontból is ugyanzon elbirálás alá esnek. Az eddigi selyemkardbojt helyett selyemből és aranyból azött kardbojtot viselhetnek.

— **Több altiszt kell a hadseregben.** A hivatalos lap közli, hogy a tervezett uj véd'örvényben megvalósulásra kerülő rövidebb két évi tényleges katonai szolgálat az eddiginél jóval több altisztet igényel a végből, hogy a rövidebb két évi szolgálat alatt intenziv kiképzésben legyen részesithető. A törvényes kötelezettségen tul önként tovább szolgáló altiszteknek biztositása a jelenlegi kisebb szükséglet mellett is nagy gondot okoz a katonai igazgatásnak, mennyivel inkább tog kelleni tehát módokról gondoskodni, hogy az ezentul sokkal nagyobb számban igényelt altisztek rendelkezésre álljanak. Az önkéntes jelentkezés előmozditására az anyagi és társadalmi előnyök nyujtása s az a jövő kilátás szolgál, hogy az önként elvállalt katonai szolgálat elsőbbségi igényt biztosit polgári közszolgálatok elnyerésére Az anyagi előnyök közé sorolható az a biztos kilátás is, hogy a továbbszolgáló altisztek nem csak a saját személyüket, de családtagjaikat ért sorscsapások esetében oly mérvü pénzbeli segélyezésre számithatnak, amellyel a sorscsapások által okozott anyagi zavarokból kimenthetők. Ily célból létésült az 1906. évben a közös hadseregbeli s az 1907. évben a honvédaltiszti segélyalap. A közelmultból ismeretes az a társadalmi akció, melyet a honvédaltiszti segélyalap megteremtése érdekében Jekelfalussy Lajos honvédelmi miniszter meginditott s amely mindjárt akkor több, mint 160.000 korona adománynak gyüjtését eredményezte.

— **Bornyilvántartáshoz** szükséges ivek és füzetek, ugy amint azt a törvény előirja, nyomdánkban olcsó árban megszerezhetők. Minden borkimérőnek kötelessége ilyen nyilvántartást vezetni.

— **Vedekezés az állatbetegségek ellen.** Az Ausztriával és Németországgal kötött egészségügyi egyezmény értelmében nemcsak a ragadós állatbetegséggel fertőzött községből tilos az állatok kivitele, hanem a szomszédos községekből is, mert ezekben is fennáll a fertőzés lehetősége. A szabályt természetesen szigoruan alkalmazzák és a fertőzöttnek talált állatokat elkobozzák, de még kártéritést is kell fizetnie annak, akit mulasztás terhel. Az alispán most felhivást intézett a vármegye valamennyi községi és körjegyzőjéhez, hogy ezt a szabályt szigoruan szemük előtt tartsák és tüntessék ki, mely községek tekintendők az állatforgalom szempontjából szomszédosnak.

— **Ertesités.** Van szerencsém a t. c. közönséggel tudatni, hogy Sopronban, Erzsébet-utca 2. sz. házban 1909. julius hó 8-án orvosi gyakorlatomat a szem-, orr- és gégebetegségek kezelésével megkezdtem. — Rendelek d. e. 10—12-ig. — Dr. Zahoránczky László volt sebészeti tanársegéd, szemész, orr- és gégegyógyász.

— **Kirándulás.** A kőszegi katonai alreáliskolában vannak az idén összpontositva azok az alreáliskolások, kik nyári szünidőre haza nem mentek, vagy nem mehettek. A kis növendékek pénteken Borostyánkőre rándultak ki tisztek vezetése alatt. A nagy utat a kirándulók részben gyalog, részben szekéren tették meg.

— **A turista kirándulás.** A kőszegi turista-egyesület julius hó 25-ikére kirándulást tervezett a Rozália hegyre. A kirándulás azonban a jelentkezők csekély száma miatt elmaradt.

— **Müvészet.** Megkaptuk a „Kossuth Lajos azt izente" cimü képet, a Kossuth-muzeum ezen diszes kiadványának egy példányát, mely most kiadóhivatalunk helyiségében megtekinthető A rámástul 130/170 cm. nagyságu, meglepően sikerült kép Pataki László remek festménye és azt az emlékezetes jelenetet ábrázolja mikor Kossuth Lajos gyujtó szavára 1848-ban Czegléd körül egy nap alatt nyolcezer ember — öreg, ifju — gyült össze és fogott fegyvert a haza védelmére. Azt hisszük, aki megnézi e képet, láttára megdobban a szive és elhatározza, hogy Kossuth Lajosnak, a legnagyobb magyarnak emléke iránt siessen hálás kegyeletét leróni az elpusztulás veszélyének szélén álló Kossuth-muzeum támogatásával eme diszes kép megvásárlása utján. Hatóságok, egyesületek, társaskörök, magánosok s minden jó hazafias ember és egyáltalán mindenki olykép róhatják le kötelességüket, hálájukat a legnagyobb hazafi emléke iránt, ha ezen kép megvásárlásával a Kossuth-muzeumot támogatják. A képre vonatkozó megrendelések kiadóhivatalunkhoz küldendők be. A kép ára nagyon diszes arany keretben 150 korona és megrendelhető 5 koronás havi részletekre is.

— **Faeladás a városnál.** A városi pénztárnál a következő fanemüek kaphatók még: A *büdöskuti* vágásban; bükhasáb legjobb minőségu 4 kor. 75 fill., I. osztályu 4 kor. 25 fill., egerhasáb 2 kor., bükkdoroug 2 kor. 75 fill., bükkbotfa 3 kor. 50 fill., tölgyhasáb 2 kor. — A *szabóhegyi* vágásban, nyirhasáb 6 korona, nyirdorong 5 kor. 50 fillér.

— **Adófizetés.** A városi hatóság felkéri az adófizető közönséget, hogy a III-ik adónegyedre esedékes tartozásaik kiegyenlitését, a negyed utolsó napjaiban előálló torlódások elkerülése végett, már most kezdjék meg.

— **Anyakönyvi statisztika.** A kőszegi anyakönyvi hivatalban az utóbbi időben a következő születési, házassági és halálozási esetek jegyeztettek be:

Születés.

Julius 26 án: Döbrösi Kataliu fia István r. k.

Julius 27-én: Varga Lina leánya Mária ev. — Nagy Antal és Horváth Erzsi leánya Erzsi r. k

Julius 31-én: Kapits József és Schwarcz Mária leánya Margit r. k.

Házasság.

Julius 31-én: Törzsök Géza pénzügyőri főfigyázó és Kálmán Mária.

Halálozás.

Julius 26-án: Gregorics Mihály 72 éves r. kath. szivbajos.

Julius 27-én: Drescher Jánosné 59 éves ev. szivbaj. — Gyöngyöss Mariska 10 hó r. k. kanyaró.

Julius 28-án: Holeczius Ernő 7 hó ev. hörkhurut.

Julius 30-án: Horváth Irén 3 éves r. k. görvélykór.

Julius 31-én: Maitz Teréz 2 éves r. k. rángogörcs.

Közgazdaság.

Szőlősgazdák figyelmébe.

Időszakonként felmerülő azon hirrel ijesztegetik a szőlősgazdákat, hogy itt vagy amott valami pusztitó szőlőbetegség ütötte fel a fejét. Ilyenkor, mikor a szőlősgazdák a legérzékenyebbek hamar talál hitelre az a hiresztelés is, hogy az ország egyik-másik vidékén már az u. n. fekete rothadás (black-rot) is, ez a veszedelmes szőlőbetegség is, mely Franciaországban nagy kiterjedésü szőlőtelepeket tett tönkre, már felütötte a fejét. Hát ez egyszerüen nem igaz. Mindazonáltal jó tudni a magyar szőlősgazdáknak, hogy ha telepeiken valami gyanus szőlőbetegséget észlelnek, forduljanak az: Ampelologiai Intézet igazgatóságához, mely minden egyes esetben dijtalanul ad felvilágositást.

A gazdák ellátása jo vetőmaggal.

Darányi földmivelésügyi miniszter rendelkezése szerint a kisbéri, bábolnai, mezőhegyesi és fogarasi ménesbirtokokat, valamint a gödöllői m. kir. korona uradalom gabona és egyéb terméskészletéből az erre alkalmas minőségü magvak vetőmagul mindazoknak a gazdáknak kiadatnak, akik eziránt a birtokok igazgatóságaihoz forduluak. Az egyes termények csak készpénzfizetés mellett engedtetnek át. Az eladási ár Kisbérre és Bábolnára, Mezőhegyesre és Gödöllőre nézve a budapesti tőzsdei, Fogarasra nézve pedig a Fogarasi piacon jegyzett piaci árak szerint állapittatik meg oly módon, hogy az elszállitást megelőző napon jegyzett tőzsdei illetve piaci árakból szállitási költségre Kisbéren 83 fillér, Bábolnán 60 fillér, Gödöllőn 30 fillér, Mezőhegyesen pedig 100 fillér 100 kilógrammonkint levonatik, az ily módon megállapitott árhoz azonban, — mivel jól megrostált vetőmag engedtetik át, — mindegyik birtokon aként 2 korona hozzászámittatik. Egy gazdanak egy és ugyanazon gabonanemből 100 q-ig, egyéb magvakból pedig 10 q-ig terjedő mennyiség engedtetik át. A vásárolt vetőmag kizárólag csak vetésre fordithatóazért a megrendelő gazda kivánatra, a megrendelés teljesitése előtt hiteles községi bizonyitvánnyal igazolni tartozik, hogy a megrendelt vetőmagra tényleg szüksége van. A szállitást a legközelebbi vasuti állomásra mindegyik birtok ingyen, illetve költség felszámitás nélkül teljesiti, a vasuti szállitási költségeket azonban a megrendelő fél viseli A szükségelt vetőmagvakra előjegyzéseket is kérhetnek a gazdák az emlitett uradalmak igazgatóságaitól és pedig őszigabonára folyó évi október 1-ig; tavasziakra pedig folyó évi december hó végéig, megjegyezvén, hogy az előjegyzett vetőmagvak kiszolgáltatása az őszi, illetve a jövő tavaszi vetési idő végéig fog eszközöltetni. Minden előjegyzett vetőmag után előlegül (bánatpénz) métermázsánkint 1 K az illető birtok pénztárához beküldendő.

Tudnivalók állami mének kibérlése körül.

Aki állami fedezőmént óhajt az 1910. évi idényre bérelni, annak tanácsos lesz ezt az ügyet még az idei nyár folyamán lebonyolitania, mert ha télig elmulasztja, akkorra a rendelkezésre álló mének nagyrészt már le lesznek foglalva ily célra és nem marad miből választani. Az állami méntelepeknél ugyanis csakis azok a mének bérelhetők, melyek eddig is bérelve voltak és nem voltak még fedeztetési állomásra beosztva. Kivételt csak az angol és arab telivérek képeznek, melyek akkor is bérelhetők, ha már állomáson is voltak, de csak az esetben ha az illető község a ményt többé nem kéri állomására.

Ha az illető lótenyésztő a kivánt tipust megállapitotta, akkor irjon a legközelebbi méntelep parancsnokságnak, valjon melyik alája rendelt méntelepösztálynál találhatna a kivánt tipushoz tartozó bérelhető ményt, jelezvén egyuttal az óhajtott szint és magasságot, valamint esetleg a tenyészcélt is. A méntelepparancsnokság által kijelölt méntelepösztályhoz tessék azután mielőbb ellátogatni és a rendelkezésére álló mének közül választani. Ha sikerül a kivánt ményt megtalálni, akkor 1 koronas bélyeggel ellátott beadványt küldjön az illető méntelepparancsnoksághoz, melyben a számmal és névvel jelzett ménnek a jövő évi edeztetési idényre bérmén gyanánt való előjegyzését kéri. Ha a méntelepparancsnokság azután a ménre való előjegyzés megtörténtéről értesiti, akkor az ügy rendben van. Később átküldik a bérlőnek a bérszerződést aláirás végett és január 1-től kezdve bármikor kérheti a mén kiküldetését.

Ha a tenyésztő, a méntelep osztályoknál nem találna alkalmas ményt, ez esetben közvetlenül az állami ménesekben választhat a felállitott fiatal mének közül. Arabvérü méneket Bábolnán, magasvérü nemes angol félvérméneket Kisbéren, nehezebb angol félvérü méneket (Furioso, North Star, Gidrán és Nonius) Mezőhegyesen, végül lipicai fajta méneket a fogarasi m. kir. állami ménesben, Alsószombatfalván lehet találni.

Ezekben a ménesekben julius 15-tól október 10-ig lehet a fiatal mének közül bérmént választani. Az eljárás az, hogy a ménbérlő odautazik, engedélyt kér a parancsnokságtól a bérmén kiválasztására és a megejtett választás után, épp ugy amint előbb jeleztetett, irásbeli nyilatkozatot ad át az ottani parancsnokságnak, melyben a számával és nevével megjelölt ménnek bérletére kéri magát előjegyeztetni. Az összes fiatal mének október havában az állami ménesekből beosztatnak a méntelepekhez és az illető méntelep azután megköti a szerződést az előjegyzett bérlőkkel.

Itt is szem előtt tartandó, hogy ki minél későbben megy bérmént választani, annál kisebb választékot talál mivel mások már megelőzték és azok a mének melyek valaki részére már előjegyeztettek, természetesen más bérlő által nem bérelhetők.

Regény.

A sziv örvényei.

Irta: Bonniéres Róbert. (Folytatás.)

Fia karjára támaszkodva megy a tábornokné a kijárás felé és mialatt Roger élénken beszélget, anyja fölteszi magában, hogy mindjárt holnap tog beszélni vele és megkéri, hogy Monachékkal való érintkezését szüntesse be.

— No, mama, — szólt Roger, mialatt lassan megy föl anyjával a saját lakásukhoz vezető széles lépcsőkön — hogy érzed magad?

— Fáradt, bágyadt vagyok, Roger, szeretném, ha Gomerresék laknának még a házban, náluk jobban éreztem magamat.

Mielőtt Roger felelhetett volna, a grófné komornája lépett be; jó éjt kiván tehát anyjának és lehangoltan tért vissza a földszintre.

Lea észrevette jegyese hiányát és amikor őt most feltünően elborult arczczal látta ismét belépni, kinos aggodalom fogta el. Kezét karjára támasztva, bevezette őt egy épp meglehetősen üres szalonba és remegve kérdezte:

— Roger, mi bajod?

— Oh, semmi . . . csak a mamát kisértem föl, fáradt és kimerült volt, — felelt nyomott hangulatban.

Lea azonnal megértette, hogy itt nincs valami rendén és odasimulva jegyeséhez, kinek keze az ő illatos haján simult végig, fürkészőleg nézett rá. E pillanatban jelent meg Tresmes asszony a szoba küszöbén; halálsápadt volt; de szemei szikráztak és hangja reszketett mialatt fuldokolva rebegte:

— Ne ugy, Roger . . . el tőle!

Azt sem tudva, hogy mit tesz, kezét a vicomte karjára támasztotta és el akarta őt vonni, de a mint ez el sem mozdult helyéről és mereven nézett rá, hebegve szólt tovább:

— Később, Roger . . . megtudsz mindent!

Most büszkén felegyenesedett és Leát ellenséges indulatu pillantással mérte végig, mit ez büszkén fogadott. Tresmes asszony aztán Courtaront fogta karon — a marquis mögötte állt és végignézte a jelenetet — és kiment a szalonból, mig Roger és Lea ugy maradtak ott, mintha kővé meredtek volna.

XIV.

Esti kilenc órától fogva kocsi kocsi után robogott a Kleber alléeban; a Frébault-cirkusz előtt, mely a fasor végén volt, gázcsillag ragyogott, az ajtó fölött pedig fenyőgalydisz függött. A hó sürü, fehér pelyhekben hullt, de az uton ez mihamar sártömeggé változott, mely a gyalogjárók talpaihoz ragadt és ezeket a gyors haladásban gátolta.

A fényesen kivilágitott járdán kocsisok és lovászok álltak sürü tömegekben; egyszerüsités kedvéért uraik nevén szólitották egymást és a legkülönösebb dolgokat tudták elmesélni. A „trapezhez" cimzett vendéglőben, mely a Frébault-cirkusszal közvetlen összeköttetésben volt, szintén nagyon élénken folyt a társalgás. Camirade asszony, a vendéglősné, nem keveset kérkedett azzal, hogy az ő helyiségét naponta bárók és grófok látogatják és minden igyekezete oda irányult, hogy a méltóság melyet e kitüntetés szerzett számára, külső megjelenésén is meglássék. Eles metszésü arca ragyogó fekete szemei Medici Máriára emlékeztettek és fejedelemnő módjára trónolt kis irodájában; gyakorlott tekintetével sokkal többet látott, mint amennyi a pincéreknek kellemes volt és mig balkeze folytonosan a villamos csengetyü gombján pihent, jobbja a pénztárral foglalkozott, bankjegyeket váltott, bevett, kiadott. Az öreg asszonyság épp egy bankjegyet vizsgált, melyet egy csapos fiu hozott be neki felváltás végett, mikor a cirkuszba vezető ajtó hirtelen feltárult és Johnson rohant be rajta. A vendéglősné észrevette, hogy a pincérek egyikének intett és az iroda üvegajtóját gyorsan becsukva Camirande asszony a konyhába sietett. Itt Johnson azzal foglalkozott, hogy néhány asztalkendőt metszett hosszu sávokba mig a pincér teli vizespalackokat hozott be, majd egy üvegbe pálinkát töltött és halkan kérdezte az amerikaitól, hogy még mire van szüksége?

— Mi történt, Johnson ur? kérdi Camirade asszony megrettenve, megsérült valaki?

— Hallgasson! — rivalt rá Johnson hirtelen.

— Ah, értem, — bólint a vendéglősné és suttogva szól tovább: Melyik az urak közül? Csak mondja meg bátran, Johnson ur, szükség esetén segitségére lehetek, a női kezek alkalmasabbak ilyenkor és . . .

— A leghatározottabban kérem hallgasson Camirade asszony. — kiált közbe Johuson, majd kezeibe kapva a szükséges dolgokat, eltünik a cirkuszban.

A vendéglősnét nagyon bántotta ugyan az amerikai részéről tapasztalt e bizalmatlanság, de sokkal okosabb volt, mintsem ezt kimutatta volna; mialatt irodájába visszatért, a cselédek azt suttogták egymásnak, hogy a cirkuszban baleset történt és e hir szélsebességgel terjedt és laviuaszerüen nőtt, ugy, hogy még mielőtt a vendéglőből kijutott, már néhány halottról szólt.

Válogatott közönség töltötte meg a cirkusz ülőhelyeinek legutolsóját is. Urak és hölgyek tarka vegyülékben, az előbbiek frakkban vagy egyeurnhában, az utóbbiak kizárólag elegáns öltözékben.

A sajtó gondoskodott róla, hogy a főváros társadalma tudomást szerezzen „a fontos eseményről“ az „előadások ujabb fölelevenitéséről a Frébault cirkuszban melynek tagjai a legmagasabb körökhöz tartoznak.“ Rettentő nagy volt a tolongás az első előadásnál és Frébault elragagtatásában sokkal több jegyet osztott ki, mint ahány hely volt, ugy hogy óriási zürzavar és zaj keletkezett. A lovászok, skarlátpiros frakkjaikban, fehér lovagló nadrágjukban és lovagló csizmáikban mindent elkövettek, hogy mindenkinek helyet juttassanak de mégsem kerülhették el, hogy sokan ne panaszkodjanak, akik valósággal feledni látszottak, hogy ez nem közönséges cirkusz és hogy helyeiket nem fizették meg. Nevetés, csevegés zajongás közt talált végre mindenki helyet és mert az előadás kezdetére még mindig várni kellett, bár már tiz órát is elütötte, azzal szórakoztak, hogy barátokat és ismerősöket kerestek a tömegben, egymásra bólintgattak és időnként türelmetlenül kiabálták Frébault nevét.

Tresmes asszony, rendkivül válogatott öltözékben a korlátok közelében ült; a tábornok mellette talált helyet, mig Monach pár sorral hátrább ült. Nejét és leányát nagy tolongásban ugy tőle, mint egymástól elszakitották és igy Lea Tresmes asszonynyal szemben, a bárónő ellenben oldalt ült. Lea egyetleuegyszer sem nézett át Tresmes asszonyra, mig e hölgy egy pillauatra sem vette le szemeit a zsidó leányról és komolyan azon tünődött, nem kötelessége-e, hogy a tábornok fiának Leával való egyetértéséről felvilágositja.

Az előadás végre megkezdődik. A müsor első száma többféle gyakorlatból állt: nyeregtelen lovakon, Roger és három más ur által bemutatva; ezt aztán a trapezen végrehajtott rendkivül ügyes gyakorlatok követték, majd tyroli nőknek öltözött három ur lépett fel, kik egy taligában voltak befogva, melyben egy nagy béka ült. A müsorhoz hiven a figuráknak háromszor kellett a cirkuszt megkerülnie anélkül, hogy a béka le tudott volna ugrani és a közremüködők viharos nevetés közt a legkielégitőbb módon oldották meg a feladatot. E pont sikere megnyerte a közönséget és a tetszés számról-számra fokozódott. Most Georgette jelent meg kék trikotban és ezüstcsillagos szoknyácskában; koromfekete lovon nyargalt és egy néger nő álarcát viselte. Frébault zsákvászonruhában, sárga napokkal diszitve, hajporzott fejéu bohóczsapkával, lovászként müködött és szüntelenül pattogatta hosszu ostorát. Bárdolatlan mozdulatokkal közeledett a lovarnő felé, ostoba hizelgésekkel halmozta el, és ezerféle bolondságot müvelt. Időközben Georgette az iskolalovaglásból az evoluciókra tért át, virágokkal, legyezőkkel és apró pillangókkal játszott, majd házikókon keresztül ugrott és kecses hajlongások között tünt el, mialatt levette álarcát és a közönségnek megmutatta kedves arcocskáját.

Georgette után Courtaron következett testhez álló fekete bársonylemezben és tollas kalappal; célba lőtt és bámulatos biztossággal találta el a naraucsokat, melyekkel a büvész, valami Romann ur, japáni játékokat rendezett, de a mellett sorra kacérkodott az összes hölgyekkel... Azután Frébault jött idomitott ludjával és nyolc fegyveres által intézett lovas támadás képezte az első szakasz befejezését. A szünetet arra használta fel Frébault, kit a siker igazán elbizakodottá tett, hogy egymásután féltucat „knikebeint“ ivott és az összes közremüködőket megölelte. Nézete szerint bátran versenyre kelhetnek Renzzel és a tél folyamán még legalább hat előadást kell rendezni kábitó müsorokkal.

Epp kezdetét vette a második rész – hat spanyol táncosnő andaluziai jelmezben a fátyoltáncot lejtette — mikor diszruhás inas lépett be és névjegyet nyujtott át Frébaultnak, ki épp hetedik „knikebeiu“-ját nyelte. Elolvasta a jegyet és megsemmisülten rogyott egy székbe — Baulny herceg irta neki, ki épp most értesült arról, hogy apja halálán van...

Mi lesz most már a második rész főszámából, a Baulny és Roger d'Espagnes közt vivandó harcból? Kétségbeesésében Frébault behozatja Baulny fegyverzetét és magára akarja ölteni, — hiabavaló igyekezet. Sem a kar- sem a láblécek nem felelnek meg és a mellpaizs menthetlenül megfojtotta volna Frébaultot. Lihegve és fuldokolva kellett a kisérletről lemondania, hogy a fegyverzetet magára erőltesse. E pillanatban látja meg Courtaront, ki feszült figyelemmel kiséri a táncosnők mozdulatait és villámgyorsasággal támad fejében az a gondolat: „Rá illeni fog a fegyverzet... majd épp oly termetü, mint Baulnz.“

Odaint a marquisnak és még mielőtt ez jóformán tudta, hogy mi történik vele, már egy alacsony taburetten ült és el kellett türnie, hogy Frébault ráhuzza a mellpaizsot, mig két lovász a karrészeket erősiti rá.

— Frébault te megőrültél, kiált Courtaron, amint végre szóhoz jutott és a körülötte foglalatoskodókat hevesen viszalökte.

— Eppenséggel nem, — lihegett Frébault, erősebben összehuzva a csatokat, — én vagyok az igazgató és rendelkezéseimnek engedelmeskedned kell...

— De nem értem...

— Nem is kell értened, Baulny gátolva van és neked kell őt helyettesitened. Gyorsan Gaston a lábpáncélt!

A következő pillanatban Courtaron már tölfegyverkezve állt és még a két fiatal ur a lábpáncélokat kapcsolta össze, Frébault a sisakot nyomta fejébe és ráparancsolt:

- Most lóra... gyorsan!...

De ez egyszer nem volt hatása a parancsszóuak; Courtaron határozottan vonakodott, hogy Bauluy helyébe lépjen és mert Frébault óriási erejének sem sikerült a marquist lóra ültetni, végre is kérésre kellet a dolgot fogni.

— Tedd meg a kedvemért, — igy eseng, — lásd, menthetlenül szégyent valluuk, ha épp ezt a számot kell elhagynunk! Térdenállva kérjelek taláu?

Ez hatott; Courtaronnak nevetuie kellett és kissé kedvetlenül mondta:

— Nos, rajta hát, ezer ördög nevében!

E pillanatban Roger lóháton és teljes fegyverzetben jelent meg. A kellemetlen meglepetés kifejezése, mellyel ez Frébaultnak a szerepcserére vonatkozó értesitését fogadta, Courtaronnak arcába kergette a vért és ha még igazán vonakodott volua is, most már feltétlenül rászáuta volna magát, hogy Frébault kiváuságát teljesitse.

(Folytatjuk.)

Vasuti menetrend.

Sopronból—Kőszegre:

	Klm.			
Sopron	—	4·00	10·15	7·42
Bécsből			7·40	
Harka-Kophaza	5	4·11	10·36	7·53
Sopron-Keresztur	10	4·23	10·49	8·05
Alsópéterfa	14	4·35	11·01	8·17
Sopronnyek Haracsony	17	4·53	11·23	8·36
Doborján	19	5·04	11·35	8·47
Lakompak	23	5·16	11·49	8·58
Veperd-Kabold	28	5·30	12·04	9·12
Sopronszentmarton	29	5·39	12·13	9·19
Sopronujlak	32	5·47	12·22	9·28
Csáva	34	5·59	12·34	9·39
Felsőpalya	39	6·18	12·56	9·58
Alsópulya	43	6·29	1·08	10·09
Felsőlászló	47	6·40	1·22	10·20
Rőt-Rendek	53	6·58	1·42	10·38
Kőszegvizgyógyintézet	56	7·08	1·52	10·47
Kőszeg	58	7·17	2·01	10·56
Szombathelyre			8·35	

Kőszegről—Sopronba:

	Klm.			
Szombathelyről			6·45	3·15
Kőszeg	—	3·58	8·25	4·07
Kőszegvizgyógyintézet	3	4·08	8·35	4·17
Rőt-Rendek	6	4·19	8·47	4·28
Felsőlászló	12	4·35	9·06	4·45
Alsópulya	16	4·48	9·20	4·59
Felsőpulya	19	5·05	9·40	5·17
Csáva	24	5·17	9·54	5·30
Sopronujlak	27	5·29	10·06	5·42
Sopronszentmarton	29	5·38	10·17	5·51
Veperd-Kadbold	31	5·46	10·25	5·59
Lakompak	36	6·00	10·41	6·14
Doborján	40	6·10	10·53	6·25
Sopronnyek-Haracsony	42	6·27	11·12	6·42
Alsópéterfa	45	6·38	11·23	6·52
Sopron-Keresztur	49	6·49	11·37	7·05
Harka-Kophaza	54	7·02	11·55	7·28
Bécsbe			8·50	
Sopron	58	7·14	12·08	7·41

A bekeritett számok éjjeli időt jelentenek.

Tüzifa eladás.

Tölgy dorong	. .	1 mtr.	K 5.—
„ hasáb	. .	1 mtr.	„ 7.—
Bükk dorong	. .	1 mtr.	„ 6.—
„ hasáb	III. o.	1 mtr.	„ 8.—
„ „	II. o	1 mtr.	„ 8.50
„ „	I. o.	1 mtr.	„ 9.—

rendesen megrakva, házhoz szállitva.

Megrendelhető helyben

Jánosa Gyula

füszerkereskedésében.

Kiadó lakások.

Kőszegen a Gyöngyös utcában egy **emeleti lakás**, mely áll 5 szoba és a szükséges mellék helyiségekből, továbbá a **földszinten** egy 3 szobás lakás és két 1—1 szabás lakás, ez utóbbiak esetleg butorozva, augusztus hó 1-jére kiadók.

Bővebbet e lap szerkesztőségénél.

PÉTERFALVAI PAPIRGYÁR OCEAN G.G.B.

LEGJOBB MINŐSÉGŰ HAZAI GYÁRTMÁNYÚ OKMÁNY, IRÓ ÉS FOGALMI PAPIROK

KAPHATÓK MINDEN JOBB PAPIRKERESKEDÉSBEN

Házeladás.

Kőszegen a Várkörön egy ház szabad kézből jutányos áron eladó. Kimeritő tájékozást irodámban adok.

Kőszeg, 1909. julius hó 22-én.

Dr. Hegedüs János
ügyvéd.

Védjegy: „Horgony“

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

pótleka

egy régjónak bizonyult háziszer, mely már sok év óta legjobb fájdalomcsillapitó szernek bizonyult köszvénynél, csuznal es meghüléseknel, bedorzsolésképpen használva.

Figyelmeztetés. Silany hamisitványok miatt bevásárláskor óvatosak legyunk es csak olyan üveget fogadjunk el, mely a „Horgony“ vedjegygyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobazba van csomagolva. Ára üvegekben K —.80, K 1.40 és K 2.— és úgyszólván minden gyógyszertárban kapható. — Főraktár: Török József gyógyszerésznél, Budapest

Dr. Richler gyógyszertára az „Arany oroszlánhoz“, Prágában, Elisabethstrasse 5 nou. Mindennapi szétküldés.

Bohn kikindai cserepe.

Saját érdekében

csak **BOHN**-féle

nagykikindai és zsombolyai cserepet fogadjon el és utasitson vissza más : : silány minöségü cserepet, mert : :

csak a **BOHN**-féle

cserép jutányos, szép és szakszerü fedőanyag.

Tessék mintát és árjegyzéket kérni.

BOHN-CSERÉPGYÁR Zsombolya.

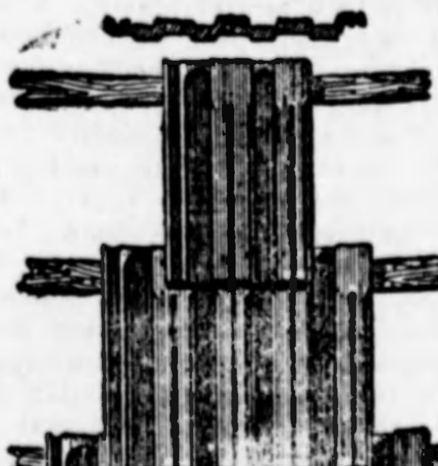

Bohn zsombolyai cserepe.

Nyom. Feigl Gyula könyvnyomdájában Kőszegen.